

Nr 16.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av ett mellan Sverige och Tyska riket slutet tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926; given Stockholms slott den 9 januari 1930.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över handels- och utrikesdepartementsärenden för den 26 november 1929 och över handelsärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 30 november 1929 mellan Sverige och Tyska riket slutet tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926, jämte därtill hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed äska riksdagens godkännande av berörda tilläggsavtal och slutprotokoll.

GUSTAF.

Vilhelm Lundvik.

Tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska Riket den 14 maj 1926.

Mellan Sverige och Tyska Riket har överenskommelse träffats om nedanstående tilläggsbestämmelser till handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 och tilläggsavtalet den 11 december 1928:

Artikel 1.

I tariff A »Införseltullar i Tyskland» införsas följande ändringar:

Nr i tyska tull-taxan	Varans benämning	Tullsats för 100 kg Rmk.
1. Nr 1, 2, 3 och 4 utgå.		
2. Följande nr »ur 27» tillfogas:		
ur 27	Timotejhö	fritt
3. Nr 103 erhåller följande lydelse:		
103	Nötkreatur, levande ... <i>Anmärkning.</i> Tullsatsen för nötkreatur till slakt utgör under år 1930 för ett antal av högst 5,000 st. och från och med år 1931 för ett årligt antal av högst 6,000 st. 16 Rmk. för 100 kg levande vikt. Skulle kontingenten på 6,000 st. enligt den tyska tullförvaltningens förteckningar utnyttjas till minst 90 % under något av åren 1931 till och med 1933, så ökas det årliga antalet från och med det därpå följande året till 7,000 st. Fördelningen av kontingenterna	för 100 kg levande vikt 24.50

Zweites Zusatzabkommen zu dem Handels- und Schiffahrtsvertrag vom 14. Mai 1926 zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden.

Zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden sind die nachstehenden Zusatzvereinbarungen zu dem Handels- und Schiffahrtsvertrag vom 14. Mai 1926 und dem Zusatzabkommen vom 11. Dezember 1928 getroffen worden:

Artikel 1.

Der Tarif A »Zölle bei der Einfuhr nach Deutschland» wird, wie folgt, geändert:

Nr. des deutschen Zoll-tarifs	Benennung des Gegenstandes	Zollsatz für 1 dz RM
1. Die Nr. 1, 2, 3 und 4 werden gestrichen.		
2. Die folgende Nr. »aus 27» wird neu eingefügt:		
aus 27	Timotheheu	frei
3. Die Nr. 103 erhält folgende Fassung:		
103	Rindvieh, lebend ... <i>Anmerkung.</i> Der Zollsatz je dz Lebendgewicht beträgt für Rindvieh zu Schlachtzwecken im Jahre 1930 für eine Gesamtmenge bis zu 5,000 Stück, vom Jahre 1931 ab für eine Gesamtmenge bis zu 6,000 Stück jährlich 16 RM. Sollte das Kontingent von 6,000 Stück nach den Anschreibungen der deutschen Zollverwaltung in einem der Jahre 1931 bis einschliesslich 1933 zu 90 v. H. oder mehr ausgenutzt werden, so erhöht sich die jährliche Kontingentsmenge von dem	für 1 dz Lebendgewicht 24.50

Nr i tyska tull-taxan	Varans benämning	Tullsats för 100 kg Rmk.	Nr. des deutschen Zoll-tarifs	Benennung des Gegenstandes	Zollsatz für 1 dz RM
	förbehålles åt svenska regeringen, som skall meddela tyska regeringen, huruledes den tyska tullplatsen skall kunna erhålla underrättelse, att en sändning av nötkreatur må förtullas efter tullsatsen 16 Rmk.			darauf folgenden Jahre ab auf 7,000 Stück. Die Verteilung des Kontingents bleibt der schwedischen Regierung überlassen; sie wird der deutschen Regierung mitteilen, wie gegen über der deutschen Zollstelle der Nachweis erbracht werden soll, dass eine Rindviehsendung zum Zollsatz von 16 RM abgefertigt werden kann.	
	Rätten att förtulla nötkreatur efter fördragstullsatsen 16 Rmk. begränsas till en tullplats, som bestämmes enligt överenskommelse mellan de båda regeringarna.			Die Befugnis zur Abfertigung des Viehs zum Vertragssatz von 16 RM wird auf eine Zollstelle beschränkt, die im Einvernehmen beider Regierungen bestimmt wird.	
4. Nr 104 erhåller följande lydelse:			4. Die Nr. 104 erhält folgende Fassung:		
104 Får, levande 22.50			104 Schafe, lebend 22.50		
5. Nr 106 utgår.			5. Die Nr. 106 wird gestrichen.		
6. Hittillsvarande nr »ur 108» utgår och i stället införes följande nya nr »ur 108»:			6. Die bisherige Nr. »aus 108» wird gestrichen und dafür folgende neue Nr. »aus 108» eingefügt:		
ur 108 Huvuden och fötter av svin, tungor, hjärtslag, njurar, mellangården, mjältar, lungor, luftstrupar av kreatur (med undantag av fjäderfä), färska (icke frusna) ..		18	aus108 Köpfe und Spitzbeine von Schweinen, Zungen, Herz, Niere, Zwerchfell, Milz, Lungen, Luftröhren von Vieh (ausgenommen Federvieh), frisch (nicht gefroren)		18
ur 108 Levrar av kreatur (med undantag av fjäderfä), färska (icke frusna)		16	aus108 Lebern von Vieh ausgenommen Federvieh, frisch (nicht gefroren)		16
<i>Anmärkning.</i> Huvuden och fötter av svin, tungor, levrar, hjärtslag, njurar, mellangården, mjältar, lungor, luftstrupar av kreatur (med undantag av fjäderfä) skola, om de beströts med salt eller begjutits med saltvatten uteslutande till bevarande under transporten, fördragsmässigt tullbehandlas icke såsom enkelt tillredda utan såsom färska.			<i>Anmerkung.</i> Köpfe und Spitzbeine von Schweinen, Zungen, Lebern, Herz, Niere, Zwerchfell, Milz, Lungen, Luftröhren von Vieh (ausgenommen Federvieh), alle diese lediglich zur Erhaltung während der Versendung durch Bestreuen mit Salz oder durch Begiessen mit Salzwasser eingesalzen, werden vertragsmässig nicht als einfach zubereitet, sondern als frisch verzollt.		

Nr i tyska tull- taxan	Varans benämning	Tullsats för 100 kg Rmk.
---------------------------------	------------------	--------------------------------

Nr. des deutschen Zoll- tarifs	Benennung des Gegenstandes	Zollsatz für 1 dz RM
---	----------------------------	----------------------------

7. Följande nr »ur 123» tillfogas:

ur 123 | Hummer | brutto 200

8. Anmärkningen till nr 135 erhåller följande lydelse:

Anmärkning till nr 135. Med-
ger Tyskland tredje land
fördragstullsater för någon
särskild sort hård ost, skall
den lägsta av dessa tullsater
tillämpas på svensk hård ost.

Artikel 2.

I artikel 23, andra stycket, första punkten, av traktaten den 14 maj 1926 ersätts orden »och förbliver från nämnda dag gällande under en tid av tre år» med orden »och förbliver gällande till och med den 31 december 1932».

Artikel 3.

Detta tilläggsavtal, som är avfattat i två exemplar på svenska och tyska språken, skall, å båda sidor efter de lagstiftande församlingarnas godkännande, ratificeras. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm. Tilläggsavtalet träder i kraft den dag, då ratifikationshandlingarna utväxlas, och kan endast uppsägas tillsammans med handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 samt det första tilläggsavtalet den 11 december 1928.

7. Die folgende Nr. »aus 123» wird neu eingefügt:

aus 123 | Hummern | rh 200

8. Die »Anmerkung zu Nr. 135» erhält folgende Fassung:

Anmerkung zu Nr 135. Falls
Deutschland dritten Ländern
für irgendeine besondere Sorte
von Hartkäse vertragmässige
Zollsätze zugestehen sollte, so
wird auf schwedischen Hart-
käse der niedrigste dieser
Zollsätze angewendet werden.

Artikel 2.

In Artikel 23 Absatz 2 Satz 1 des Vertrages vom 14. Mai 1926 werden die Worte »und bleibt von diesem Tage an drei Jahre in Geltung» ersetzt durch die Worte »und bleibt bis zum 31. Dezember 1932 in Geltung».

Artikel 3.

Dieses Zusatzabkommen, das in doppelter Urschrift in deutscher und in schwedischer Sprache ausgefertigt ist, soll, beiderseits nach Zustimmung der gesetzgebenden Körperschaften, ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald als möglich in Stockholm ausgetauscht werden. Das Zusatzabkommen tritt am Tage des Austauschs der Ratifikationsurkunden in Kraft und kann nur gemeinsam mit dem Handels- und Schiffahrtsvertrag vom 14. Mai 1926

und demersten Zusatzabkommen vom
11. Dezember 1928 gekündigt werden.

Till bekräftelse härav hava de
fullmäktige, efter ömsesidigt före-
teende av sina i god och behörig
form befunna fullmakter, under-
tecknat detta tilläggsavtal.

Berlin den 30 november 1929.

E. af Wirsén
Sveriges Minister i Berlin.

Zu Urkund dessen haben die Bevoll-
mächtigten nach gegenseitiger Mit-
teilung ihrer in guter und gehöriger
Form befundenen Vollmachten dieses
Zusatzabkommen unterzeichnet.

Berlin, am 30. November 1929.

Dr. Carl von Schubert
Staatssekretär des Auswärtigen Amts.

Max Waldeck
Geheimer Regierungsrat,
Ministerialrat im Reichswirtschaftsministerium.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet denna dag av andra tilläggsavtalet till svensk-tyska handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 hava undertecknade fullmäktige förklarat, att överenskommelse råder om följande punkter:

1. Till artikel 1, punkt 2:

Såsom timotejhö skall anses endast sådant hö, som uppenbarligen övertvägande, d. v. s. till mer än hälften, består av timotej (*Phleum pratense*).

2. Till artikel 1, punkt 3:

Införseln av levande nötkreatur till slakt får av hänsyn till veterinärpolisväsendet endast ägas rum över tysk sjögränstullplats för omedelbar nedslaktning i sjögränsslakthus.

3. Till artikel 2:

Den av Tyskland verkställda uppsägningen av den svensk-tyska handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 skall upphöra att verka, om det denna dag undertecknade tilläggsavtalet blir å båda sidor ratificerat, och ratifikationshandlingarna utväxlas före den 15 februari 1930.

Till bekräftelse härav hava de fullmäktige undertecknat detta protokoll i Berlin den 30 november 1929.

E. af Wirsén
Sveriges Minister i Berlin.

Schlussprotokoll.

Bei der heute erfolgten Unterzeichnung des zweiten Zusatzabkommens zum deutsch-schwedischen Handels- und Schifffahrtsvertrag vom 14. Mai 1926 haben die unterzeichneten Bevollmächtigten erklärt, dass Einverständnis über folgende Punkte besteht:

1. Zu Artikel 1 Ziffer 2:

Als Timotheheu ist nur solches Heu anzusehen, das offensichtlich überwiegend, d. h. zu mehr als der Hälfte, aus Timothe (*Phleum pratense*) besteht.

2. Zu Artikel 1 Ziffer 3:

Die Einfuhr von lebendem Rindvieh zu Schlachtzwecken darf aus veterinärpolizeilichen Gründen nur über eine deutsche Seegrenzzollstelle zur sofortigen Abschachtung in einem Seegrenzschlachthaus erfolgen.

3. Zu Artikel 2:

Die von Deutschland ausgesprochene Kündigung des deutsch-schwedischen Handels- und Schifffahrtsvertrags vom 14. Mai 1926 wird gegenstandslos, wenn das heute unterzeichnete Zusatzabkommen beiderseits ratifiziert wird und die Ratifikationsurkunden vor dem 15. Februar 1930 ausgetauscht werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Protokoll zu Berlin am 30. November 1929 unterzeichnet.

Dr. Carl von Schubert
Staatssekretär des Auswärtigen Amts.

Max Waldeck
Geheimer Regierungsrat.
Ministerialrat im Reichswirtschaftsministerium.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 november 1929.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lundvik, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och cheferna för finans- och jordbruksdepartementen:

»Handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska riket den 14 maj 1926 blev från tysk sida den 26 juni 1929 uppsagd att träda ur kraft den 15 februari 1930. Anledningen härtill var, att man i Tyskland ämnade företaga en allmän revision av tullsatserna för jordbruksprodukter och därför önskade bliva befriad från de bestämmelser i traktaten, varigenom handelsfriheten i detta avseende var bunden. Rörande tillkomsten och innebörden av de bestämmelser, vilkas upphävande från tysk sida sålunda eftersträvades, samt de omständigheter, vilka ledde till traktatens uppsägning, må i korthet anföras följande.

Vid världskrigets utbrott hade tullfrihet provisoriskt införts i Tyskland för bland annat spannmål och animaliska jordbruksprodukter. Denna tullfrihet fortbestod även efter krigets slut och upphävdes först under hösten 1925 samtidigt med den allmänna tulltaxerevision, som då ägde rum. Enär samtliga Tysklands tarifftraktater, som innefattade bindningar av tullsatserna för viktigare jordbruksprodukter, under eller omedelbart efter kriget upphört att gälla, skulle följden av den provisoriska tullfrihetens upphörande hava blivit, att de autonoma tullsatserna för spannmål och animaliska produkter i 1902 års tyska tulltaxa åter trädde i kraft. Till förhindrande härav antogs samtidigt med tullfrihetens upphävande en tillfällig lägre tariff, omfattande flera av de viktigaste jordbruksprodukterna, såsom spannmål, nötkreatur, svin, kött, fläsk, smör med flera varuslag. Denna tariff skulle dock endast gälla intill den 1 augusti 1926, varefter de autonoma tullsatserna voro avsedda att träda i kraft. Dessa, som ursprungligen torde hava fastställts i syfte att tjäna som en lämplig grundval vid blivande handelsavtalsförhandlingar, voro jämförelsevis höga och utgjorde för råg, korn och havre 7 Rmk., för vete

7:50 Rmk., för levande nötkreatur, får och svin 18 Rmk., för kött — var- till även hänfördes fläsk och slaktavfall — 45 Rmk. samt för smör 30 Rmk., allt per 100 kg.

Med hänsyn till de verkningar en tillämpning av ifrågavarande tull- satser befarades komma att medföra för Sveriges export till Tyskland av lantbruksprodukter, framstod det vid de handelsavtalsförhandlingar, som under förra hälften av år 1926 upptogos mellan Sverige och Tysk- land, som ett svenskt intresse att såvitt möjligt få till stånd en bindning av de då alltjämt gällande tillfälliga tullsatserna eller i varje fall er- hålla garanti mot en förhöjning av desamma ända till de i 1902 års ta- riff angivna beloppen. Genom 1926 års traktat, som framgick som resul- tat av dessa förhandlingar, uppnåddes visserligen icke förstnämnda ön- skemål men likväl — förutom att Sverige i tullhänseende tillförsäkrades behandling såsom mest gynnad nation — en utfästelse från tysk sida att under traktatens bestånd icke höja tullsatserna för viktigare jordbruks- produkter utöver vissa uti en till traktaten fogad tariff A angivna be- lopp. Dessa belopp understego icke oväsentligt de i 1902 års tulltariff ingående autonoma tullsatserna och utgjorde för råg och havre 6 Rmk., för vete 6:50 Rmk., för korn 5 Rmk., för levande nötkreatur, får och svin 16 Rmk., för kött 37:50 Rmk. samt för fläsk och ätbara inälvor 32 Rmk., allt per 100 kg. Jämte en nedsättning av tullen för hästar av svensk ardenerras samt en föreskrift om ändrad tullbehandling av ost, innebärande att den lägsta av de fördragstullsats, som Tyskland med- gäve ett tredje land för någon särskild sort hård ost, skulle tillämpas å svensk s. k. Edamer- och Goudaost, utgjorde nu nämnda bestämmel- ser de huvudsakliga förmåner, som genom traktaten uppnåddes för det svenska jordbrukets del.

För vissa hithörande varor, som delvis ej berörts i den svensk-tyska traktaten, kom Sverige på grund av sin ställning som mest gynnad na- tion i åtnjutande av lägre tullsats för sin export genom senare mellan Tyskland och andra länder avslutade fördrag. Sålunda sänktes genom ett mellan Finland och Tyskland den 26 juni 1926 undertecknat handels- avtal tullsatsen för smör från 30 till 27:50 Rmk. per 100 kg och genom en mellan Danmark och Tyskland år 1927 träffad överenskommelse ned- sattes den i 1926 års svensk-tyska traktat bundna tyska tullsatsen för slaktavfall ytterligare från 32 till 21 Rmk. per 100 kg.

Det stora flertalet av de i det föregående omnämnda tillfälliga lägre tullsatserna upphävdes under loppet av 1926 eller kort tid därefter, i följd varav tullsatserna efter hand bragtes upp till de maximibelopp, till vilka de blivit begränsade genom bindningarna i Tysklands handelsavtal. Dock kommo de i den svensk-tyska handelstraktaten bundna tullsatserna för spannmål icke att tillämpas. Vid det äldre provisoriets utgång fast- ställdes nämligen på grund av inrikespolitiska skäl nya tillfälliga lägre tullsats — vilka kommo att äga bestånd ända till mitten av år 1929 —

utgörande för råg, vete och havre 5 Rmk. samt för foderkorn 2 Rmk. För annat korn än foderkorn kom däremot den genom nyssnämnda traktat bundna tullsatsen av 5 Rmk. per 100 kg att gälla.

Sådan har i stora drag den tullregim varit, som under de tre senaste åren gällt för Sveriges export till Tyskland av jordbruksprodukter.

I likhet med vad fallet varit i snart sagt alla jordbruksidkande länder, icke minst i Sverige, har jordbruksnäringen i Tyskland efter kriget haft att arbeta under allt brydsammare villkor. I följd härav har frågan om åtgärder till förbättring av jordbrukets läge ingående behandlats såväl inom de ledande jordbrukarorganisationerna som i den tyska riksdagen. Härvid har man framför allt inriktat sig på avvägabringandet av högre priser för jordbrukets alster, i vilket syfte allt starkare krav gjort sig gällande på höjning av tullsatserna bland annat för spannmål, levande nötkreatur, får och svin samt för kött och fläsk, ävensom för smör.

Under intrycket av den fortgående försämringen av jordbrukets läge och särskilt det starka priset på spannmål år 1929, framlades under försommaren samma år motionsvis i tyska riksdagen ett omfattande program, åsyftande höjning av tullarna för snart sagt alla jordbruksprodukter. Dessa förslag resulterade i att riksdagen redan under dåvarande session fattade beslut om tullförhöjningar för åtskilliga varor, under det att slutbehandlingen av andra hithörande frågor uppsköts till den stundande höstsessionen. De sålunda beslutade förhöjningarna gällde bland annat råg, vete och havre, för vilka produkter de provisoriska tullsatserna upphävdes och följaktligen de i 1926 års svensk-tyska handelstraktat fastställda tullarna kommo i tillämpning, varjämte de autonoma tullsatserna i 1902 års tariff återinfördes. I fråga om levande nötkreatur, får och svin samt kött och fläsk förelåg till riksdagens prövning en motion, vari föreslogos avsevärda höjningar av de autonoma tullsatserna och dessutom införandet av en bestämmelse, att dessa ej skulle få sänkas i fördragsväg till lägre belopp än 24:75 Rmk. för nötkreatur, 22:50 Rmk. för får, 36 Rmk. för svin samt 45 Rmk. för kött och fläsk. Behandlingen av dessa frågor uppsköts emellertid till riksdagens höstsession. Uppskovet därmed liksom med ikraftträdandet av de autonoma tullsatserna för spannmål föranleddes just av bindningarna i svensk-tyska handelstraktaten.

För smör beslöt riksdagen en förhöjning av den autonoma tullen från 30 till 50 Rmk. för 100 kg. Dessutom bestämdes, att denna tullsats icke skulle få sänkas genom handelsavtal före den 31 december 1933. Från sagda tidpunkt och intill den 31 december 1935 skulle tullen icke i fördragsväg få bindas vid lägre belopp än 40 Rmk. och för tiden därefter, d. v. s. från 1 januari 1936, icke vid lägre belopp än 30 Rmk. för 100 kg. Då den tyska smörtullen, såsom ovan nämnts, i handelsfördraget mellan Finland och Tyskland bestämts till 27:50 Rmk. för 100 kg., förutsatte ikraftträdandet av detta riksdagens beslut, att överenskommelse träffades

med Finland angående ändring av fördraget på ifrågavarande punkt. Underhandlingar i sådant syfte upptogs också och hava nu resulterat i avslutandet av ett tilläggsavtal till det finsk-tyska handelsfördraget, varigenom Finland mot kompensation av nedsättning av vissa tyska tullar, huvudsakligen å industriprodukter, medgivit en höjning av den tyska smörtullen till de av tyska riksdagen beslutade lägsta tullsatserna. Dessa hava i det nya avtalet bundits intill utgången av år 1937.

Gentemot Sverige begagnade man från tysk sida ett annat tillvägagångssätt än mot Finland. För att vinna den av tyska riksdagen önskade befrielsen från den bindning av jordbrukstullar, som handelsraktaten med Sverige medförde, uppsade tyska regeringen denna traktat, vilket såsom inledningsvis framhållits skedde den 26 juni 1929. Traktaten skulle dock utlöpa först den 15 februari 1930 för att åt svenska riksdagen skulle beredas tillfälle att behandla det nya avtal, som kunde komma att träffas, utan att någon intervall av traktatlöst tillstånd skulle behöva förekomma. Tyska regeringen förklarade sig också beredd att upptaga förhandlingar om ett sådant nytt avtal.

Ehuru sålunda på grund av den verkställda uppsägningen det traktatpolitiska förhållandet mellan Sverige och Tyskland i allmänhet måste, formellt sett, bli föremål för en ny reglering, avstod man från tysk sida från att framställa andra yrkanden än sådana, som stodo i förbindelse med de omständigheter, vilka direkt föranlett uppsägningen och som alltså hänförde sig till jordbrukets område. Även från svensk sida ansåg man med allt beaktande av de önskemål, som i detta sammanhang framkommo från vissa industriers sida, en dylik begränsning vara av förhandenvarande omständigheter påkallad. Huvudsynpunkten vore, att de nya avtalsbestämmelserna rörande införseln av jordbruksprodukter till Tyskland åtminstone icke på det hela taget finge medföra försämring av hittillsvarande exportvillkor. Att utsträcka förhandlingarna till industri-tullarnas område syntes även förenat med risk, då därigenom vissa med 1926 års avtal vunna fördelar kunde äventyras, medan det vore ovisst om de förbättringar i nämnda avtal, om vilka svenska industrier uttryckt önskan, skulle stå att vinna. I varje fall hade en dylik utsträckning av förhandlingarna krävt synnerligen vidlyftiga förberedelser å svensk sida, vilka syntes vanskliga att verkställa såväl på grund av den knappa tiden som på grund av andra omständigheter. Det gällande avtalets allmänna bestämmelser syntes icke heller giva anledning till sådana anmärkningar, att ej deras bibehållande i oförändrat skick kunde under förhandenvarande omständigheter anses försvarligt.

De båda regeringarna enades alltså om att upptaga förhandlingar i syfte att söka uppnå en överenskommelse, som lämnade den gällande handels- och sjöfartstraktaten väsentligen oförändrad i alla punkter,

vilka icke berörde jordbrukets intressen. För den händelse förhandlingarna komme att leda till en sådan överenskommelse, skulle densamma med hänsyn härtill erhålla formen av ett tilläggsavtal till 1926 års handels- och sjöfartstraktat, varvid uppsägningen av sagda traktat skulle betraktas såsom återkallad, därest tilläggsavtalet trädde ikraft före den 15 februari 1930. Jag erinrar om att år 1928 ett första tilläggsavtal till samma traktat avslöts i syfte att underlätta det ömsesidiga utbytet av vissa industrivaror.

Med utgångspunkt från dessa synpunkter beslöt Kungl. Maj:t den 26 september 1929 att förhandlingar skulle upptagas med Tyskland. Till förhandlare utsågs landshövdingen E. Trolle med biträde av avdelningschefen i utrikesdepartementet Chr. Günther och byråchefen i lantbruksstyrelsen G. von Zweigbergk, varjämte till sakkunniga vid förhandlingarna förordnades ledamoten av riksdagens första kammare, landshövdingen G. R. Sederholm, ledamöterna av riksdagens andra kammare S. Bengtsson i Norup, A. Pehrsson i Bramstorp, P. E. Sköld och C. A. Anderson i Storegården. Till delegationens sekreterare utsågs andre sekreteraren i utrikesdepartementet S. Allard.

Förhandlingarna hava sedan den 8 oktober 1929 fortgått i Stockholm och Berlin och nu slutförts. Enighet har uppnåtts om ett förslag till tilläggsavtal jämte tillhörande slutprotokoll, vilket av de båda ländernas delegerade överlämnats till regeringarna för godkännande.

Lantbruksstyrelsen och kommerskollegium, till vilka förslaget remitterats för yttrande, hava ur synpunkten av de intressen ifrågavarande ämbetsverk hava att bevaka, tillstyrkt detsammans antagande. Lantbruksstyrelsen har dock därvid förklarar sig förutsätta, att vissa åtgärder avseende förhållandena vid införseln till Tyskland, vilka icke direkt beröras i avtalet men erfordras för att detsamma skall medföra äsyftad verkan, bliva från tysk sida vidtagna.

Innehållet i avtalsförslaget är i korthet följande.

Artikel 1 avhandlar de ändringar, som genom avtalsförslaget vidtagits i den vid 1926 års traktat fogade tariff A, vari angivas de i den tyska tulltaxan beviljade tullnedsättningarna. I tariff B, som innehåller de svenska tullsänkningarna, har genom det föreliggande förslaget någon ändring icke gjorts.

1. *Råg, vete och spelt, korn och havre.*

De autonoma tyska tullsatserna äro för råg, korn och havre 7 Rmk. samt för vete och spelt 7:50 Rmk. per 100 kg. Såsom i det föregående omnämmts, nedsattes och bundos genom 1926 års traktat tullsatserna vid 6 Rmk. för råg och havre, vid 6:50 Rmk. för vete och spelt samt vid 5 Rmk. för korn. Förslaget innebär, att bindningarna skola bortfalla, och att Tyskland sålunda får rätt att efter eget beprövande fastställa tullsatserna för ifrågavarande spannmålsslag.

På grund av de redan nu tillämpade tullsatsernas höjd och i Tyskland rådande marknadsläge har under senare år fränsett korn utförseln dit av spannmål utgjort endast en mindre betydande del av den svenska spannmålsexporten. Ur exportsynpunkt kan därför hävandet av bindningarna knappast anses vara av större betydelse.

För Sveriges vidkommande knyter sig det huvudsakliga intresset ifråga om spannmålstullarna i Tyskland till deras sammanhang med de tyska utförselbevisen. Dessa hava tidigare icke utnyttjats på sätt som medfört mera kännbara verkningar för andra länders spannmålsodling. Under innevarande år hava emellertid dels på grund av en riklig skörd dels i följd av höga lagringskostnader, tyngande skatter m. m., i förening med det tyska jordbrukets svåra ekonomiska läge, betydande försäljningar på utlandet ägt rum. Dessa hava huvudsakligen förekommit under höstmånaderna, då tillgången på inhemsk spannmål brukar vara störst i angränsande länder. Enär samtidigt marknadspriset i Tyskland icke legat så mycket över världsmarknadspriset, att skillnaden helt motsvarats av den tyska tullens storlek, hava med stöd av utförselbevisen de tyska utbuderna av spannmål på utlandet i regel kunnat ske till priser, som understigit världsmarknadspriset. Här har sålunda en dumping förelegat, som för Sveriges vidkommande framför allt gjort sig märkbar ifråga om råg och havre. Någon garanti häremot har icke under avtalsförhandlingarna kunnat uppnås. Därest den tullförhöjning, som i och med bindingarnas bortfallande är att förvänta, skulle komma att förknippas med en motsvarande ökning av utförselbevisens belopp, vore detta ägnat att medföra ökade utbud av tysk spannmål till lägre priser än världsmarknadspriset. Emellertid torde det finnas anledning antaga, att en höjning av de tyska tullarna, åtminstone för råg, vete och havre, ej kommer att medföra en motsvarande förhöjning av de för sagda spannmålsslag gällande utförselbevisens belopp. Under sådant förhållande skulle hävandet av bindingarna av de tyska spannmålstullarna ej komma att i befarad omfattning öka möjligheterna till dumping från tysk sida på den svenska marknaden.

2. *Timotejhö.*

Den tyska tullen för hö utgör för närvarande 1 Rmk. för 100 kg. Förslaget innebär, att tullfrihet hädanefter skall medgivas för timotejhö. I slutprotokollet har närmare angivits, vad som ur tullteknisk synpunkt avses härmed. Med timotejhö skall förstås sådant hö, som uppenbarligen övervägande, d. v. s. till mer än hälften, består av timotej (*Phleum pratense*).

Denna koncession är av betydelse, enär timotejhö just är det slag av hö, som kan bliva föremål för en mera omfattande och lönande export från Sverige. På grund av det relativt höga pris, som detta hö betingar

i Tyskland, har redan med nu gällande tullsats en icke obetydlig export kunnat äga rum. Utförseln uppgick 1925 till cirka 2,300 ton med ett värde av cirka 190 000 kronor, samt har under de därpå följande åren stigit till omkring 5 à 6,000 ton. Den från tysk sida nu medgivna tullfriheten torde sålunda komma att skapa gynnsammare förutsättningar för den svenska höexporten till Tyskland, ett förhållande, som är av värde för jordbruket i de delar av landet, där höproduktion för avsalu förekommer.

3. Levande nötkreatur.

Den autonoma tyska tullsatsen för levande nötkreatur utgör för närvarande 18 Rmk. för 100 kg levande vikt men har genom 1926 års handelstraktat nedsatts och bundits vid 16 Rmk. Tullen skall enligt förslaget kunna höjas till 24: 50 Rmk. Nu gällande tullsats av 16 Rmk. skall dock enligt en i avtalet intagen särskild anmärkning bibehållas för ett antal av högst 5,000 djur under år 1930 och för ett årligt antal av högst 6,000 djur från och med år 1931. Skulle sistnämnda kontingent på 6,000 djur utnyttjas till minst 90 procent under något av åren 1931 till och med 1933, skall den årliga kontingenten från och med det därpå följande året ökas till 7,000 djur. Införseln av nötkreatur efter den lägre tullsatsen av 16 Rmk. begränsas emellertid till en enda sjögränstullplats, som skall bestämmas genom överenskommelse mellan de båda regeringarna. Såsom sådan tullplats läser endast Sassnitz kunna ifrågakomma, över vilken stad den ojämförligt största delen av Sveriges export av nötkreatur till Tyskland äger rum.

Fördelningen av kontingenten har överlåtits åt svenska regeringen att bestämma.

Den officiella svenska statistiken upptager följande kvantiteter och värden av Sveriges utförsel till Tyskland av nötkreatur.

1913		1927		1928	
styck	kronor	styck	kronor	styck	kronor
15,901	6,209,850	5,540	2,099,452	4,862	1,428,364

Om ock, såsom av dessa siffror framgår, exporten av nötkreatur till Tyskland icke är av så stor omfattning, måste den dock ur jordbrukets synpunkt tillmätas särskild vikt, enär den tyska marknaden för närvarande utgör snart sagt den enda utanför Sverige, dit svensk nötboskap med framgång kan avyttras, och de priser som där erhållas i viss mån återverka på prisbildningen för nötkreatur inom Sverige.

Den kontingent, som Sverige enligt avtalsförslaget medgives utföra efter den hittillsvarande tullsatsen av 16 Rmk., torde visserligen, sedan den under kriget avsevärt minskade kreatursstammen nu återigen närmar sig sin förutvarande omfattning, knappast motsvara landets export-

överskott av nötboskap, men understiger icke den utförsel, som under de senare åren ägt rum. Den föreslagna anordningen synes därför icke kunna betraktas såsom en försämring av det läge, som varit rådande under tiden efter ikraftträdandet av 1926 års traktat. Vid bedömandet av förslaget värde bör ej heller förbises, att svenska regeringen fått fördelningen av kontingenten sig tillförsäkrad, varigenom torde kunna tillses, att denna i största möjliga omfattning utnyttjas för export av storboskap.

I detta sammanhang vill jag ej underlåta att i korthet beröra ett annat förhållande av betydelse för den svenska nötkreatursexporten till Tyskland, nämligen frågan om införsel av slaktdjur till sjögränsslakthuset i Sassnitz.

Med stöd av gällande lagstiftning rörande husdjurssjukdomar är införsel till Tyskland av slaktboskap sjöledes tillåten blott till tyskt sjögränsslakthus. Sådana finnas i Sassnitz, Lübeck, Rostock (Warnemünde), Hamburg m. fl. städer. Dessa bestämmelser hava skärpts genom en den 1 juli 1927 utfärdad förordning, enligt vilken slaktboskap från utlandet endast får införas till sjögränsslakthus, som äro så belägna, att de inkommande djuren kunna införas i slakthusets stallar utan beröring med vägar eller platser, som tjäna den allmänna trafiken. På grund härav hava vederbörande städer sett sig nödsakade att uppföra nya sjögränsslakthus eller företaga ombyggnad av redan befintliga sådana. Tillämpningen av dessa bestämmelser, som vad sjögränsslakthuset i Sassnitz beträffar uppskjutits till den 28 februari 1930, skulle på grund av där rådande förhållanden för Sveriges vidkommande medföra, att nötkreatur icke längre skulle kunna försändas till sistnämnda stad i järnvägsvagnar per ångfärja utan måste transporteras på särskilda fartyg för urlastning vid hamnkaj, varifrån de utan att passera allmän väg kunde direkt införas i slakthuset. Ett dylikt transportsätt hade av allt att döma väsentligt försvårat eller måhända nära nog omöjliggjort all export av nötboskap från Sverige till Tyskland.

I händelse av det nya tilläggsavtalets ikraftträdande skola nu anordningar vidtagas i Sassnitz, som möjliggöra att sjögränsslakthuset därstädes fortfarande liksom hittills kan stå öppet för nedslaktning av svenska slaktdjur, vilka ankomma per färja och järnväg. I samband därmed skall slakthuset utbyggas och moderniseras, vilket för exportörerna länge framstått som synnerligen behövt.

4. Levande får.

Den autonoma tyska tullsatsen för levande får utgör 18 Rmk. för 100 kg levande vikt och har genom 1926 års handelstraktat nedsatts och bundits vid 16 Rmk. Enligt förslaget kan tullen hädanefter förhöjas

till 22:50 Rmk. Då någon export av levande får från Sverige till Tyskland under de senaste åren icke förekommit, torde den nu medgivna tullförhöjningen ej behöva tillmätas någon praktisk betydelse.

5. *Levande svin.*

Den autonoma tyska tullen för levande svin utgör för närvarande 18 Rmk. för 100 kg levande vikt och har genom 1926 års traktat nedsatts och bundits vid 16 Rmk. Förslaget innebär, att bindningen skall bortfalla och att Tyskland sålunda får rätt att fastställa tullsatsen efter gottfinnande.

Den svenska utförseln till Tyskland av levande svin har under de senaste åren varit av växlande omfattning och endast under 1927 uppgått till ett förhållandevis större värde, nämligen något över en miljon kronor. Då emellertid denna export huvudsakligen torde hava omfattat svin, som äro mindre lämpade för baconberedning och därför ej utan svårighet kunna finna avsättning på andra marknader, skulle givetvis en förhöjning av den hittills gällande tullsatsen kunna medföra olägenheter för Sveriges vidkommande. En förhöjning torde dock knappast vara att befara, annat än i händelse av ett mera betydande prisfall å svin inom Tyskland.

6. *Färskt fläsk och kött, huvud och fötter av svin samt ätbara inälvor av kreatur.*

Den autonoma tyska tullsatsen för färskt fläsk och kött, huvud och fötter av svin samt ätbara inälvor av kreatur utgör 45 Rmk. för 100 kg. Genom 1926 års svensk-tyska handelstraktat har denna tullsats nedsatts och bundits för färskt fläsk och ätbara inälvor av kreatur vid 32 Rmk. samt för annat kött vid 37:50 Rmk. per 100 kg. Under år 1927 sänktes ytterligare, såsom i det föregående nämnts, genom en mellan Danmark och Tyskland träffad överenskommelse, tullsatsen för slaktavfall, d. v. s. huvud och fötter av svin — vilka förut hänförts till färskt fläsk — samt tungor, leverar, hjärtslag, njurar, mellangården, mjältar, lungor, luftstrupar av kreatur (med undantag av fjäderfä), färska (icke frusna), till 21 Rmk. per 100 kg. Sagda nedsättning har på grund av mestgynnadnationsklausulen kommit även Sverige tillgodo. Förslaget innebär, att bindningarna för färskt fläsk och kött skola bortfalla, men att tullsatsen skall sänkas för lever till 16 Rmk. och för annat slaktavfall till 18 Rmk. för 100 kg.

I en anmärkning stadgas vidare, att slaktavfall, om det beströts med salt eller begjutits med saltvatten uteslutande till bevarande under transporten, skall tullbehandlas icke såsom »enkelt tillrett» utan såsom färskt. Denna bestämmelse, som är av betydelse för exporten av ifrå-

gavarande produkter under den varma årstiden, fanns även införd i 1926 års traktat.

Färskt fläsk och kött har, bland annat till följd av det i Tyskland rådande organtvånget, under senare år icke i någon mera betydande omfattning utförts från Sverige till Tyskland. En tullförhöjning för dessa varuslag, torde därför knappast böra tillmätas större betydelse. Där- emot har exporten av huvud och fötter av svin samt ätbara inälvor av kreatur varit mera omfattande och uppgick sålunda under år 1928 för enbart ätbara inälvor till inemot 1,000,000 kg med ett värde av cirka 850,000 kronor, till största delen leverar. Härtill kommer utförseln av huvud och fötter av svin, för vilka, då de i den svenska statistiken redovisas under fläsk, icke några exakta exportsiffror kunna angivas.

Enär Tyskland är den huvudsakliga avsättningsmarknaden för Sveriges export av slaktavfall, torde den nu medgivna tullnedsättningen — som i förhållande till den i 1926 års traktat fastställda tullsatsen uppgår till icke mindre än 16 Rmk. för leverar och 14 Rmk. för annat slaktavfall — bliva av ej oväsentlig betydelse för jordbruket i de delar av landet, där svinuppfödning i större utsträckning förekommer. Särskilt torde nedsättningen komma att underlätta utförseln av svinhuvud och hjärtslag, vilken för närvarande endast tidvis är lönande.

7. *Hummer.*

Den autonoma tyska tullsatsen för hummer, som för närvarande uppgår till 800 Rmk. per 100 kg brutto, skall enligt avtalsförslaget sänkas till 200 Rmk., d. v. s. samma tullsats, som Tyskland i nu gällande handelsavtal med Frankrike beviljat detta land för languster.

Nedsättningen torde göra det möjligt att i någon omfattning återupptaga den före världskriget icke obetydliga exporten av hummer från Sverige till Tyskland, vilken under de senaste åren på grund av den höga tullen nära nog fullständigt legat nere.

8. *Ost.*

Tyskland har i avtal med ett flertal länder medgivit en tullsats av 20 Rmk. per 100 kg för åtskilliga närmare angivna slag av hård ost.

Förslaget innebär, att ifrågavarande tullsats, liksom de eventuella nedsättningar i densamma, som Tyskland medgiver ett tredje land, skola tillämpas på alla svenska hårda ostsorter och sålunda icke, såsom i 1926 års traktat medgivits, endast på svensk Edamer- och Goudaost.

Den svenska ostexporten till Tyskland har hittills icke varit av större omfattning. Försök hava dock tid efter annan gjorts att i Tyskland finna avsättning för svensk ost av olika slag, och det torde därför vara värde-

fullt att, såsom nu skett, erhålla det medgivande, som förslaget härutinnan upptager.

Artikel 2 stadgar, att 1926 års traktat med de ändringar, som framgå av tilläggsavtalet, skall förbliva gällande till och med den 31 december 1932. Om ingendera av de fördragsslutande parterna sex månader före sistnämnda dag tillkännagiver sin avsikt att försätta traktaten ur kraft, skall den fortfarande gälla till dess sex månader förflutit från den dag, då den av endera av parterna uppsagts.

Artikel 3 innehåller bestämmelser om tilläggsavtalets ratificering, ikraftträdande och uppsägning m. m. Avtalet skall träda i kraft samma dag som ratifikationshandlingarna utväxlats och endast kunna uppsägas tillsammans med handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 samt det första tilläggsavtalet den 11 december 1928.

Det förslag till tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten med Tyskland den 14 maj 1926, för vilket jag nu redogjort, bör ses mot bakgrunden av det skärpta agrartullskydd, varpå Tysklands ekonomiska politik under senaste tid inriktats. De medgivanden, vilka i avtalet lämnats från svensk sida, äro en följd härav. Dessa medgivanden äro av icke oväsentlig räckvidd. Tullförhöjningen för levande nötkreatur torde försvåra en under nuvarande förhållanden särskilt önskvärd ökning av exporten på Tyskland. Bortfallandet av bindningen av tullsatsen för levande svin medför ett visst osäkerhetstillstånd, som kan tänkas komma att försvåra utvecklingen av försäljningen på den tyska marknaden.

Å andra sidan medför avtalet för det svenska jordbruket lättnader och förbättrade avsättningsmöjligheter, vilkas värde ej bör underskattas. Den medgivna tullfriheten för timotejhö samt tullsänkningarna för slaktavfall ställa sålunda i utsikt gynnsammare förutsättningar för Sveriges export på Tyskland av dessa varuslag. Bibehållandet av den nuvarande tullsatsen för en kontingent av 5,000—7,000 levande nötkreatur samt upprätthållandet av sjögränsslakthuset i Sassnitz torde vidare möjliggöra att nötkreatursexporten till Tyskland kan fortgå i minst samma omfattning som under de senaste åren.

Man torde vara berättigad påstå, att de svenska eftergifterna i stort sett uppvägas av de vunna fördelarna för vår export och att det föreslagna tilläggsavtalet därför icke kan sägas förminska värdet av 1926 års traktat.

En tablå över de tyska tullsatserna för viktigare jordbruksprodukter ävensom statistiska översikter av Sveriges utförsel till Tyskland av vissa

jordbruksprodukter under åren 1913, 1926—1928 samt tiden januari—oktober 1929 bifogas detta protokoll såsom bilagor A—C.»

Föredragande departementschefen uppläser härfter det förslag till tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten den 14 maj 1926 mellan Sverige och Tyska riket med tillhörande protokoll, för vilket han förut redogjort (bil. D), och hemställer, under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna berörda tilläggsavtal och protokoll.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:

S. Allard.

Tyska tullsatser för vissa jordbruksprodukter.
(Riksmark för 100 kg.)

Tyskt tariffnummer Varuslag	Autonoma tullsatser i 1902 års tariff	Tillfälliga tullsatser		Tullsatsen enligt 1926 års svensk-tyska handelstraktat	Tullsatsen enligt förslaget till till- läggsavtal nr 2 till 1926 års svensk-tyska handelstraktat	Anmärkningar
		1925—26	1926—29			
1. Råg	7.—	3.—	5.—	6.—	—	
2. Vete	7.50	3.50	5.—	6.50	—	
3. Korn	7.—	{ foderkorn 1.— annat än foderkorn 3.—	{ 2.— —	5.—	—	} för en kontingent av 5—7,000 djur 16 Rmk.
4. Havre	7.—	3.—	5.—	6.—	—	
103. Nötkreatur	18.—	13.—	—	16.—	24.50	
104. Får	18.—	13.—	—	16.—	22.50	
105. Svin	18.—	14.50	—	16.—	—	
108. Nötkött	45.—	24.—	—	37.50	—	
108. Fläsk	45.—	21.—	—	32.—	—	
108. Ätbara in- älvor	45.—	21.—	—	32.—	18.—	Enligt dansk-tyska överenskommelsen 1927 har tull- satsen för vissa ätbara inälvor samt huvud och fötter av svin nedsatts till 21 Rmk. för 100 kg. Genom beslut av tyska riksdagen 1929 har den auto- noma tullsatsen för smör fastställts till 50 Rmk. per 100 kg. Denna tullsats får ej genom handelsavtal sänkas före den 31 december 1933 samt till den 31 december 1935 icke bindas vid lägre belopp än 40 Rmk. och därefter icke vid lägre belopp än 30 Rmk. Enligt finsk-tyska avtalet utgör tullsatsen för hårda ostsorter 20 Rmk. för 100 kg. Sverige skall genom förslaget till tilläggsavtal nr 2 erhålla mest gynnad behandling för alla hårda ostsorter.
134. Smör	30.—	22.50	—	—	—	
135. Ost	30.—	—	—	—	—	
27. Hö och halm	1.—	—	—	—	timotejhö fritt	
123. Hummer ...	100.— (fr.o.m. 1925 800.—)	—	—	—	200 Rmk.	

Sveriges totalutförsel samt utförsel till Tyskland av

Varuslag	1 9 1 3				1 9 2 6			
	Export till Tyskland			Total- export, värde kr.	Export till Tyskland			
	Mängd	Värde			Mängd	Värde		
		kr.	i % av total- värdet			kr.	i % av total- värdet	
1. Vete	kg.	—	—	—	45,822	14,136,112	3,074,953	34.3
2. Råg	>	—	—	—	49,483	39,025	8,109	0.2
3. Korn	>	109,800	23,850	15.0	159,410	28,821,820	5,079,396	88.8
4. Havre	>	585,243	63,499	0.8	7,448,573	780,536	136,520	12.4
5. Hästar	st.	866	600,500	13.0	4,843,200	258	219,545	21.0
6. Nötkreatur	>	15,901	6,209,850	43.0	14,634,450	112	55,617	92.2
därav:								
A. Tjurar	>	3,485	1,742,500	45.0	3,854,500	67	36,491	91.2
B. Oxar	>	4,292	1,716,800	88.0	1,957,600	—	—	—
C. Kor	>	7,505	2,626,750	39.0	6,748,350	44	18,901	100.0
D. Ungnöt, kalvar	>	619	123,800	6.0	2,074,000	1	225	15.8
7. Får	>	—	—	—	81,894	—	—	—
8. Svin	>	—	—	—	347,789	1,726	304,375	13.9
9. Kött:								
A. Färskt nötkött	kg.	1,769,410	1,327,057	45.0	2,926,978	—	—	—
B. » fårkött	>	722	650	1.4	46,199	—	—	—
C. Fläsk (ej rökt)	>	703,802	706,888	8.0	8,482,237	61,439	40,605	0.1
därav:								
a. färskt	>	672,948	672,948	31.0	2,168,284	11,604	12,616	13.0
b. saltat	>	30,854	33,940	0.5	6,313,953	49,835	27,989	0.1
D. Ätbara djurdelar, ej särskilt nämnda (slakteriavfall)	kg.	478,487	478,487	92.0	522,702	652,830	465,770	83.7
10. Smör	>	310,792	660,122	1.5	41,745,771	5,255,268	15,388,803	35.0
11. Ägg	>	24,822	25,313	7.0	3,583,915	335,114	557,341	16.0
12. Hö	>	4,463,840	267,831	34.0	779,605	6,468,171	487,014	91.8
13. Halm	>	—	—	—	118,880	—	—	—
14. Ost (ej dessert-).....	>	—	—	—	3,254	279,012	176,091	83.1
15. Grädde	>	6,547,839	5,762,098	98.0	5,919,598	—	—	—

Bilaga C.

Preliminär uppgift över Sveriges totalutförsel samt utförsel till Tyskland under tiden januari—oktober 1929 av vissa jordbruksprodukter.

Stat. nr	V a r u s l a g	Totala utförseln			Utförseln till Tyskland		
		st.	kg.	kr.	st.	kg.	kr.
	<i>Levande djur:</i>						
49	hästar, föl under ett år	59		18,100	—		—
50 A	hingstar	7		14,000	—		—
50 B	andra	351		292,590	28		27,500
51 A	nötkreatur, kor	361		110,157	162		41,142
51 B	oxar	2		260	—		—
51 C	tjurar	1,739		820,964	1,675		786,509
51 D	ungnöt o. kalvar...	2,000		192,426	1,795		166,302
52 A	får, baggar	3		40	—		—
52 B	lamm.....	—		—	—		—
52 C	andra.....	23		1,940	—		—
53 A	svin, fargaltar	20	3,646	4,545	11	2,534	945
53 B	andra	107,772	2,198,783	3,461,234	2,160	443,845	319,667
	<i>Fläsk:</i>						
55	rökt		864	1,664		840	1,630
56 A	färskt		319,317	744,257		8,929	9,127
56 B	saltat... ..		16,529,747	32,646,359		16,982	13,097
	<i>Kött:</i>						
59 A	av får, färskt		15,166	21,455		—	—
59 B	rökt		3	6		—	—
59 G	av nötkreatur, färskt...		1,493,327	1,661,638		24,318	23,486
59 K	av andra djur, färskt...		167,810	261,447		8,032	10,044
59 N	till konserver icke hän- förliga ätbara djur- delar, ej s. n., såsom lever, njurar m. m.		925,203	897,133		865,504	856,809
	<i>Ost:</i>						
137 A	dessert-		42	110		—	—
137 B	margarin-.....		—	—		—	—
137 C	annan		102,330	119,036		62,310	44,777
	<i>Smör:</i>						
	naturligt:						
138 A	runmärkt... ..		20,782,286	62,371,905		8,417,375	25,586,144
138 B	annat		20,869	54,898		—	—
142 A	Ägg	74,142,279	4,389,410	7,224,226	21,491,386	1,297,820	2,079,206

*Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26
november 1929.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden
LÜBECK, BESKOW, LUNDBYK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG,
BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

1:o.

Under erinran att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för handelsdepartementet beslutat för Sveriges del godkänna ett förslag till tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska Riket den 14 maj 1926, jämte därtill hörande protokoll, varom enighet vunnits vid i Stockholm och Berlin förda förhandlingar i ämnet,

hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med cheferna för finans-, jordbruks- och handelsdepartementen, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Berlin, envoyén C. E. Th. af Wirsén att underteckna ett avtal med tillhörande protokoll av en mot sagda förslag svarande lydelse, ävensom förordna att fullmakt för undertecknandet skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad föredraganden under ovanstående tvenne punkter hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall.

Ur protokollet:
S. Allard.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 januari 1930.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden
LÜBECK, BESKOW, LUNDBIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG,
BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lundvik, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena och cheferna för finans- och jordbruksdepartementen:

»Sedan Kungl. Maj:t den 26 november 1929 bemyndigat sändebudet i Berlin, envoyén C. E. Th. af Wirsén att för Sveriges del underteckna ett tilläggsavtal nr 2 till handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska Riket den 14 maj 1926, jämte därtill hörande protokoll, av den lydelse ett av Kungl. Maj:t tidigare samma dag för egen del godkänt förslag angåve, hava sagda tilläggsavtal och protokoll den 30 november 1929 blivit av Wirsén samt Statssekreteraren i tyska utrikesministeriet, Dr. Carl von Schubert, och Geheimeregeringsrådet, Ministerialrådet Max Waldeck vederbörligen undertecknade.

I anledning härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte i proposition äska riksdagens godkännande av berörda tilläggsavtal med slutprotokoll.»

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
O. v. Unge.